

Läs om:

Påskpyssel

Roland Bengtssons fiskelycka

Jaktstig

Städdag

och mycket mer.....

GOURMETRACE 2015

Gourmetracet ur ett annat perspektiv .
På väg hem från gourmetracet 2014 fick vi förfrågan av Anders, om vi var intresserade o vara med att anordna gourmetracet år 2015 och Jeff tackade ja . Alltså blev det vi fyra som skulle fixa det!

Ok tänkte jag det ordnar sig nog eftersom Leena o Anders har haft det förut.

Jeff klurade ut en bra lösning på hur man på ett ganska enkelt sätt fixar så att alla kommer rätt o inte träffar samma personer flera gånger. Det var ju i alla fall en början.

Det första vi gjorde var att träffas o spåna om hur vi skulle gå till väga med allt, den kvällen blev till morgon och då förstår ni säkert hur bra ideer vi hade!

Hur som helst så delades inbjudan ut och sedan var det bara att vänta på att anmälningarna skulle droppa in. Det blev totalt 18 par. Då började jobbet med att skriva ut vilka rätter som var och en skulle ha och dela ut dem. Det här med att dela ut förresten är inte det enklaste eftersom inte alla brevlådor har namn och särskilt svårt blir det om man väntar tills det blir mörkt och då måste lysa med ficklampa. Men alla fick rätt kuvert till slut .

Fredagen innan racet delades kuverten ut med vart man skulle gå. Den här gången ännu viktigare att rätt kuvert hamnade i rätt brevlåda. Jag vill ge en eloge till Leena som inte bara skrev ut på datorn utan även textade så snyggt på kuverten.

Ja så var det ju det här med att samlas i Lusthuset , någon form av ” styrning ” tyckte vi att vi var tvungna att ha och det blev till slut en frågesport o ett par lekar som vi uppfattade som att de gick hem. När kvällen var slut kändes det som de flesta gick därifrån ganska nöjda!

Jag vill rikta ett speciellt tack till Leena o Anders grabbar som ställde upp som chaufförer och till Tomas som både ställde upp som chaufför och fixade drinkarna så vi kunde njuta av god dessert.

Summan av det här blev: Vi fyra hade flera trevliga träffar o fick en bra relation.

Vår brevlåda blev med namn vilket den inte hade förut.

Det känns som vi skulle kunna göra om det här någon mer gång .

Agneta Harrysson

UPPHITTAT

Vid städningen efter gourmetracet hittades ett armband. Armbandet finns hos Monica Blomquist och kan återfås mot beskrivning. Kontakta Monica på telefon 0140-34074.

PÅSKPYSSEL

På årets påskpyssel målade vi påskägg i olika modeller, påskkorgar, äggkoppar, kycklingar och kaniner. Vi var 12 barn som pysslade. Karin och Lina gjorde fika och saft och kaffe, det var gott. Efter 2 timmar var alla färdiga, glada och nöjda.

Alice Pettersson

ROLANDS FISKELYCKA

Vi har fått ta del av en fantastisk berättelse om Rolands fiskelycka i barn- och ungdomsåren. Familjen arrenderade gården Spinkarp under många år och Roland fiskade i sjön Loren medan hans äldre bröder höll till i en namnlös skogsgöl.

Jag har bott större delen av mitt liv vid en sjö som innehöll rent och fint vatten och matfisk av god kvalitet. Den var känd för att innehålla massor av tusenbröder. Tusenbröder kallas abborrar som på grund av matbrist ej blir längre än 10 – 12 cm. De är goda att äta, om man vill göra sig besvär med att rensa dem. De nappar bra på både pimpel och sommarbete.

Som yngling sommarmetade jag en hel del, men något pimpelspö hade jag aldrig ägt. Mina bröder, som var flera år äldre än jag, pimplade mycket, både i hemmasjön och i angränsande sjöar. De ansåg sig vara proffs vad gällde pimpelfiske. Man måste vid pimpelfiske göra vissa rörelser för att få fisken att nappa.

En höst i början av 40-talet åkte jag till Adelövs marknad. Jag gick där och tittade på utbudet av varor och kom till ett stånd där dom sålde fiskegrejor, bland annat pimpelblänke. Det billigaste var ett helvitt som kostade en krona. Jag köpte det. Vid hemkomsten visade jag upp blänket för min bror. Han granskade det med kritisk blick och sa: - Det där är värdelöst. Ett blänkeska va trekantigt. En sida ska va kopparfärgat och dom två andra silverfärgade. Han flinade försmädligt och även min far som var närvarande kasserade blänket. Han såg förebrående på mig och sa: - Du åker på marknaden och köper skräp och onyttigheter. Det hade varit bättre du hade varit hemma och arbetat.

Han såg på sin yngste son med sorgsen blick, skakade sitt gråa huvud och suckade djupt. Han såg en förtappad varelse som redan i ungdomsåren hade börjat vandra på en rucklares väg, kantad av dyrbara impulsköp och ekonomiskt förlustbringande penningtransaktioner som skulle leda till djup misär, fattigdom och nöd. Han var själv uppfödd under fattigdomens kalla stjärna i början av 1900 - talet i en syskonskara på tio. Hans far ägde ett mindre lantbruk som låg i Hålaveden och däröver flyger inga stekta sparvar, möjligen skråniga kråkor och korpar. Nej, det är inget Kanans land som flyter av mjölk och honung.

Trots all negativ kritik täljde jag till ett pimpelspö och snickrade till en låda, en så kallad pimpelskryla att sitta på, som jag ställde undan och inväntade vintern. Och en vinter blev det, den kallas ” de av andra världskrigets tre kalla vintrar”. Redan vid jultiden började tempraturen vara mellan 20 och 25 minusgrader och höll sig däromkring ända till slutet av mars månad. Allt fiske var uteslutet. Det går inte att fiska i sådan vinterkyla och vi manfolk hade full sysselsättning med att hugga och köra fram ved till en frysande svensk befolkning.

En lördag i början av april beslöt sig mina bröder att ta fritt för att pimpla, men hemmasjön dög inte. Tusenbröder var för simpelt, så de skulle åka till en göl där det skulle finnas fisk av stora dimensioner. Tidigt på morgonen skidade de iväg. Även jag hade tänkt gå ut på hemmasjön för att meta. Men jag hade en del att göra först, ved skulle bäras in, svinpotatis kokas och kalvköttar rengöras. Vi ägde två isbillar, en i fabriksgjord skarp smidig stil och en hemsmidd som vi kallade för klumpfoten för den var tung och otymplig.

ROLANDS FISKELYCKA forts.

Givetvis hade mina bröder tagit den bästa isbillen.

När jag var färdig med mina morgonsysslor, gick jag ner till sjön och ut på isen. Utanför en udde beslöt jag mig för att hugga upp ett hål. Jag högg och med en skopa öste jag upp isbitarna. Det gick inte fort för isbillen var föga effektiv. Till sist hade jag ett hål som var 80 cm djupt. Inget hände. Var den förbannelsens sjö bottenfrusen? Då, med ett dovt ljud gick isbillen igenom, och vattnet sprutade upp. Jag släppte ned pimpelblänket och satte mig att vänta på napp. Och vänta fick jag, inget hände. Jag gjorde små rörelser upp och ned, men inget napp. Mitt mod sjönk. Min bror hade nog rätt, blänket var värdelöst. Jag minns min faders allvarsord: - Du köper skräp och onyttigheter. Jag såg i andanom mina bröder dra upp fiskar, stora och tunga som spädgrisar på den där hemlighetsfulla skogsgölen. Nu skulle dom flina så käftarna skulle spricka runt när jag kom hem utan fisk.

Att hugga fler hål, nä, det brydde jag mig inte om. Det var för jobbigt. Lika bra att gå hem med svansen mellan benen. Jag tittade utåt sjön och fick se en svacka i sjön. Mitt i svackan syntes en rund svart fläck. Vad var det? Jag hade läst att efter kalla vintrar kunde fräthål bildas i isen på våren. Kunde det vara ett sådant? Jag gick ut för att kolla. Jag släppte ner blänket till botten. Nappet kom snabbt och tungt. Kvickt drog jag upp och en abborre landade på isen. Kvickt krokade jag av, ner igen. Ett napp till och en abborre till och en till. När jag släppte ner för fjärde gången blev det bara en lätt stöt. Sen hände inget mera. Vilka fina fiskar! Jag värderade deras vikt till omkring två kilo ihop. Vilken fångst! Glad och stolt anträdde jag färden hemåt. Mina bröder var hemkomna, skidorna stod uppställda mot väggen.

Jag gick in i köket med pimpelkorgen i näven. Middagsmålet pågick för fullt, stämningen var bister. Svettiga och arga slevade mina bröder rotmos och fläsk som utsvulvna varulvar samtidigt som dom svor och förbannade allt vad is, sjöar och gölar hette. På den bleckplåtsbeslagna diskbänken låg fyra decimeterlånga svartögda abborrar. De tittade upp när jag kom in.

- Har du varit på sjön och metat?

- Ja, svarade jag.

- Kunde du hugga hål med klumpfoten!

- Hugga hål i isen när det var hål i isen som jag fiskade i !

Jag förklarade att under kalla vintrar kunde det hända att det uppstod fräthål i isen när jordvärmen steg uppåt. Min far bekräftade att sådant kunde hända.

- Fick du några fisk där?

Jag svarade inte, jag lyfte med ena handen upp pimplet ur skrylan, gjorde några magiska rörelser, som en trollkarl med sin stav. Med den andra drog jag sakta upp abborrarna och lade dom på diskbänken.

- Har du fått dom på det vita blänket?

- Ja, jag har inget annat blänke.

Jag började undervisa mina fåkunniga bröder

- I ett sådant hål, även kallat ona, strömmar ljus ner och där ställer sig abborrarna. Dom nappar gärna på vita blänken för dom tror att det är en mörkt dom tar bytet från.

Min kunskap var förödande. Min bröder bara gapade med käftarna fulla av rotmos och stirrade med ögon stora och runda som locket på en rumfordsburk.

Detta var ju de djävligaste som kunde hända! Först en misslyckad fisketur och sedan slagen och brädad av ett förståndshandkappat missfoster till lillebror! Trumpna och buttra avslutade de måltiden och gick upp på vinden för att vila sig.

ROLANDS FISKELYCKA forts.

Min moder lade fram matbestick på bordet.
- Sätt dig och ät! Uppmanade hon mig, jag ska rensa fisken. Sen ska det bli gott med färsk fisk.

Nästa dag var en söndag. Då kom min broder fram till mig och undrade om han fick låna mitt mete. Jag metade igår så det räckte. Han framhöll att han, med sin teknik, kunde få mer fisk än jag i det där magiska hålet. Fattas bara annat! Jag såg honom hemifrån gården sittande som en svart prick i över en timmas tid innan han slokörad kom hem. Han hade inte fått en fisk. En sådan fiskfångst som jag gjorde går bara att göra en gång i ett hål, för stora abborrar går inte tätt i någon sjö.

Jag bodde kvar på gården i många år och fiskade både vinter och sommar och fick varierande fångster. Men tre så stora abborrar fick jag aldrig mera.

Vi i redaktionen tackar och uppmanar även andra att skriva om små och stora händelser som hänt.....

STÄDDAG

Lördagen den 18 april kunde man märka att det röjdes runt i Trehörna.

Det var dags för den årliga städdagen. Ett 20-tal personer hade hörsammat uppmaningen att komma och göra Trehörna fint.

Det röjdes, räfsades och städades utmed spåret, på Lustholmen, runt lekplatsen, utmed vägen och vid återvinningen.

Efter ett mycket bra arbete var det samling vid Lusthuset där det serverades korv och kaffe.

Gunnel Ydrefors

JAKTSTIG

Det är första maj och jaktstig i Fällan. Åldermännen denna dag var Ingemar Utter, Boet och Olle Gustavsson, Trehörna. Redan på 40-talet fanns Trehörna-Rinna jaktvårdsförening, som höll till på Stora Sandkulla i Rinna. Där bommade Olle sina sex första tävlingsskott. Men så här på ålderns höst spelar den fadäsen ingen större roll utan kan istället trösta många nykomlingar som gör samma sak. 1952 flyttades verksamheten till Fällan. Då fanns inte den tekniska utrustningen som finns idag. Ingemar var en av de unga grabbar som med hjälp av en cykel ”vevade” fram älgen för skjutning. Inga skyddsvallar fanns men turligt nog hände aldrig någon olycka. På 70-talet inköptes baracker från Boets skogsstation.

De bildar numera en trivsamt samlingslokal, där idag Daggan och Lillemor säljer fika-bröd och stora, matiga mackor.

En ny skjutbana anlades också och senare inköptes Harry Sparvs hus och tomt. Där var dagens sekretariat med Ylva och Yvonne vid rodret. 300 skyttar var redan anmälda för jaktstig, när jag var där. I det lilla köket huserade Andreas bland alla ”talonger”. Det gäller att summera rätt (vilket han också gör) för priserna är viktiga idag (det hörde jag bland de tävlande).

Jaktstigen i Fällan är den största i Östergötland och Småland. Ett bra resultat denna dag ger möjlighet att bli uttagen till riksfinal senare i år.

Skytte förknippas ofta med män, men allt eftersom åren går ökar antalet kvinnor. Den här gången fanns även flera unga tjejer med. De tävlande var inte bara från närliggande orter. En del kom från de djupaste delarna av Småland och andra från Närke och Västmanland. Bo Asplund från Västerås gick stigen tillsammans med Lennart Karlsson från St. Åby. För Bo var det första gången, men säkert inte den sista. Båda var belåtna med längden på stigen, avstånd mellan stationerna och svårighetsgraden.

Alla som jag pratat med gav ungefär samma omdömen som dessa två. En skytt sammanfattade tävlingen med följande ord: Utslagsgivande spår!

VALBORG

Ett 100-tal personer samlades vid badplatsen för att fira vårens ankomst. Ordf. Katarina Börjessons välkomstord ackompanjerades av brasans sprakande. Trehörna Kyrkokör, med förstärkning av Fredrik Alf, sjöng ut vintern och sen in våren.

Kalle Bäck höll vårtalet och skojade om vårens vedermödor. Han önskade en EU-anpassning, VDN-märkning och standardisering av våren för att alla skulle få mer glädje av den. Så hurrade vi för den vår som vi trots allt har. Kyrkokören avrundade med ytterligare vårvisor, bl.a. Alla fåglar kommit re'n, Nu grönskar det och Vårvindar friska. Ordf. tackade kören för att de år efter år ställer upp och förgyller kvällen. I väntan på fyrverkerierna fanns korv med bröd och fika att köpa.

Brigitta Bäck

HJÄLPVERKSAMHET

Ett stort TACK till alla som troget år efter år köper lotter av Kyrkliga syföreningens Kvinnokväll. Ni bidrar därmed till en bättre situation för många medmänniskor.

4 000 kr fördelades i år till Jerker Sandegårds verksamhet i utlandet, Östergötlands barn – Lysings lokalförening, Kvinnojour- en Helga samt Nkingas vänner i Tanzania.

Brigitta Bäck

DANS

Under våren har det åter igen varit dags för barnen i Trehörna att tillsammans med Linda Wigren ha de populära danskvällarna. Det har varit tio barn, både killar och tjejer i åldern fem till tio år som har träffats sju tisdagkvällar och dansat, lekt och umgåtts. ”Dansa pausa” har som tidigare år varit populär som uppvärmning.

Inför uppvisningen har barnen själv satt ihop en dans där var och en har fått bidra med var sitt steg till låten, Jalla dans sawa. Resultatet visades upp för föräldrar, syskon och släkt den 23 mars. Det bästa har varit att låten är så bra, säger Alfred Godenäs.”

Karin Pettersson

MÅNDAGSVANDRINGAR

Måndag 30 mars kl 18.00 hade vi första vandringen, vi träffas både vuxna och barn. Barnen går med en vuxen på en kortare promenad 2-4 km och betalar 5 kr. Vuxna betalar 10kr!

Vi vuxna går mellan 5-8 km på varierande vägar och stigar.

Hasse Börjesson är det som visat vägen på stigar genom skogen som gått över stock och sten. Vissa vägar och stigar är lättare att ta sig fram på än andra. En och annan har ibland behövt hjälp för att ta sig fram. Vi har alltid hittat hem, fast Hasse ibland står undrande och funderar på åt vilket håll vi ska gå för att komma rätt. Det är alltid nån i gruppen som hittar, t.ex. Lotta). Senaste gången vi gick skulle vi bara gå på väg, för det hade regnat en del och var blött i skogen, men jag tyckte nog det var rätt mycket skog och smala stigar där vi gick, men det gick bra det också. Man får lära sig nya saker under vägen, t.ex. var Trehörna fotbollsplan en gång låg och som sagt nya vägar och stigar som åtminstone jag aldrig gått. Uppslutningen har varit bra 5-6 barn och 4-10 vuxna varje gång. Alla verkar tycka det är trevligt och uppskattat!

Ser fram emot fler måndagspromenader och att fler dyker upp.

Vi har en underbar natur och mycket vägar och stigar att välja på. Ett underbart Trehörna.

Ulrika Sabel

SOPPLUNCH

Den 25 mars hade kyrkan sin sedvanliga sopplunch, den tredje för våromgången. En strid ström av människor dök upp. Säkerligen till viss del för att kören Manifesta skulle komma och underhålla med sång. Manifesta är en kör som har sitt upphov i Boet. Den består endast av män, men har dock en kvinnlig pianist. Kören firar i år 10-års jubileum. Till vår sopplunch kom sjutton stycken av de trettioen körmedlemmarna. Vår nya präst Martin Lissnils inledde lunchen med en kort andakt. Därefter serverades köttfärssoppa med smörgås, ost, gurka och citronvatten. Sedan var det ett glatt gäng "Manifestakarlar" som sjöng både profana och andliga sånger till ackompanjemang av piano, bas, trummor och gitarr. Detta uppskattades mycket. Ett trevligt och mäktigt framförande under ledning av Mats Pettersson. Sedan var det dags för kaffe med semlor. Tillsammans med publik och artister var vi åttio stycken. Det gällde att koka soppa så det räckte till alla. Vi i köket var väl förberedda. Vi förstod att Lusthuset skulle fyllas av soppätande och lyssnande människor. Vi hade en väldigt trevlig dag och dessutom var vädret underbart med sol och även lite värme.

Elvy Rydberg

EXTRAKNÄCK

...ELLER SOMMARJOBB ??

Trehörna byalag efterlyser någon som vill och kan hjälpa till med skötsel av lekpark, fotbollsplan motionsspår samt gräsytor runt Lusthuset.

Ersättning utgår per timma och alla nödvändiga redskap finns att använda, t. ex. åkgräsklippare, trimmer etc.

Anmäl intresse till Katarina Börjesson, tel. 070-5664006.

PÅSKKÄRRING

Den här fina påskkärringen hälsade oss välkomna till Trehörna i södra infarten inför påskhelgen. Vi har ett par idérika, kreativa damer i byn som vi tackar för deras fina utsmyckning. Varmt tack till Leena Lycke och Agneta Harrysson

NYTT I TIDNINGEN

Vi i redaktionskommittén har funderat på hur vi skulle kunna förnya informationen i tidningen. Vi gör nu ett försök med att skriva ett enkelt recept varje nummer. Det kan vara allt från kakor, bullar och matbröd till desserter och middagsmat.

Vi börjar med ett superenkelt recept på ett jättegott matbröd som vi fått av Agneta Harrysson,

AGNETAS LIMPA

3,5 dl dinkelmjöl
3,5 dl fiberhavregryn
1 dl grovhackade hasselnötter
1 dl russin eller tranbär
1 dl solroskärnor
1 tsk salt
2 tsk bikarbonat

Rör ihop detta och tillsätt

5 dl fil eller youghurt (naturell)
0,5 dl flytande honung
1 dl lingonsylt

Häll smeten i en smord avlång form, 1,5 lit och grädda längst ner i ugnen 175° i ca 60 min.

I det receptet kan man ta lite vad man har hemma och byta ut t.ex. hasselnötter mot andra valfria nötter, solroskärnor kan bytas mot linfrö, ta vilken mjölsort man vill och byta honung mot sirap.

Ett smidigt gott bröd som är väl värt att prova.
Lycka till!

Nästa nummer av tidningen kommer i lådan första veckan i juni.

Material till tidningen skickas till:
katarina.borjesson@gmail.com
senast 2015-05-06.

HÄNDER I TREHÖRNA

15 juni 17.00
Slätter vid Hembygdsgården.
Medtag gärna redskap.
Sockenrådet bjuder på fika.

19 juni 15.00
Midsommarfirande i Hembygdsgården, efterföljs av Trehörnamästerskap i Brännboll.

20 juni 11.00
Midsommargudstjänst. Kyrkokören medverkar och Kalle Bäck kåserar. Kaffeservering.

5 juli 18.00
Gudstjänst i Trehörna kyrka

18 och 19 juli 14-16
Hembygdsgården och museet öppet. Kaffeservering.

5 aug 19.00
Sommarmusik i kyrkan

6 sept 18.00 Gudstjänst

8 sept 19.00
Kvinnokväll i Hembygdsgården.
Därefter varannan vecka.

20 sept 10-12
Rödakorsets våffelkafé med tipspromenad.

30 sept 12.30
Sopplunch i Lusthuset

Vecka 25-33
är kyrkan öppen 9 – 18.

PUBKVÄLL

Pubkväll i Lusthuset
6 juni
Ta med era vänner till en
trivsamt kväll i trevligt sällskap

Vi har försäljning av :

dryck
toast, hamburgare
och snacks
till självkostnadspris

Vi startar kl 18.00

Välkomna!!

Nästa nummer av tidningen kommer i lördagen första veckan i september.
Material till tidningen skickas till:
katarina.borjesson@gmail.com
senast 2015-08-04